

med et saadant Tillæg; og det er saameget beklageligere, om Sagen skal afgjøres paa den Maade, som man derved aldeles ikke er kommen ind paa en Discussion, som laae meget nærmere, nemlig reent at udelade § 8, hvøraf Følgen simpelthen vilde blive den, at den Embedsmand, som ifølge sin Helbredsbeffaffenhed ikke kunde efter de almindelige Regler vente at blive optagen som Interessent i Livsforffkrings-selskabet, ikke blev Interessent, og altsaa, naar han ikke kunde opfylde den Forpligtelse, som Loven paalægger ham med Hensyn til hans Enke, blev han fritagen derfor. Men, da Sagens Behandling nu er saavidt fremrykket, vil dette være umuligt, saa at jeg ikke indseer, at der vil være Andet at gjøre, naar man ikke vil udelægge den hele Lov, end forkaste det til § 8 stillede Endringsforslag. De ærede Forslagsstillere kunne jo naturligvis forbeholde sig, senere at fremkomme med en hvilken som helst lignende Forandring i denne Lov, de maatte ønske.

Frolund: Ja, det forekommer mig virkelig, at den fra flere Sider yttrede Beklagelse over, at dette Forslag er fremkommet saa sildigt, maatte have vist sig at være ikke tilstrækkelig vel begrundet, hvis man nogensinde havde fulgt Forhandlingerne under den anden Behandling; thi den ærede Ordfører antydede da, og han har idag igjen indrømmet det, at man netop tilføjede fra Statens Side at gjøre et Tilskud for deres Vedkommende, som ikke kunde tilveiebringe behørig Løgeattest, og vi gjorde, hvad vi kunde ved under forrige Behandling at stemme imod § 8. Jeg mener altsaa, at det er ret vel begrundet, naar vi nu ved 3die Behandling ere komne frem med nærværende Forslag, da vi ikke kunde sætte det igjennem ved den anden Behandling, at § 8 kom til at gaae ud af Loven. Hvad nu den Erklæring angaaer, som den ærede Finantsminister her affordrer Forslagsstillerne, saa er jeg for min Part paa ingen Maade bemyndiget til at give en Erklæring, uden for mit eget Vedkommende, og jeg troer heller ikke, selv om jeg vilde kunne give den, at den ærede Finantsminister vilde sætte stor Priis paa en saadan, eller at han vilde kunne tillægge den nogen synderlig Betydning; thi, naar vi engang ere blevne fær-

dige med en Lov, saa er det vistnok Ministrenes Sag at fortolke den saaledes, som de troe at kunne forsvare det.

Finantsministeren: Ja, men i det Dieblik nogle Udtryk i det stillede Endringsforslag forekomme mindre bestemte, og der gives en vis Fortolkning af det, som ikke finder Modsigelse i Thinget, saa troer jeg rigtig nok, at Regjeringen har en vægtig Grund til at blive ved den opstillede Fortolkning. Dette vil imidlertid i nærværende Tilfælde blive odios; thi den Fortolkning, som den ærede Forslagsstiller selv har givet, har fundet Modsigelse, og altsaa er jeg nu ganske enig med den ærede Taler i, at Fortolkningen ikke længer er gyldig, og at vi maae holde paa den Mening, som man rettest kan udlede af Ordene. Forøvrigt skal jeg tillade mig at bemærke, at, naar det Forslag, som nu er stillet til 3die Behandling, var blevet stillet ved den anden Behandling, vilde det være kommet til Afstemning, forinden nogen Afstemning havde fundet Sted om § 8, og, var det da blevet antaget, da vilde det have staaet i min og i de ærede Herrers Magt, som med mig have den Anskuelse, at § 8 i saa Fald burde falde bort, senere at forkaste denne Paragraph, men nu er det umuligt.

F. A. Hansen: Jeg troer, at det allerede er vist, hvorledes det vilde være ubilligt, saaat sig, at lade de Sunde betale for de Syge, eller at lade de Embedsmand, som ellers efter de almindelige Regler kunne sikkre deres Enkes Overlevelsesrente, bidrage end yderligere til det Tilskud, som hørte til, forat de, som ikke havde saadanne fuldgyltige Attestter, kunde optages i Livrente-Selskabet; men jeg troer, at det ikke blot er ubilligt, saaledes at lade den Enke betale for den Anden, men at et Paalæg, som medførte Sligt, meget let vilde kunne illuderes, og vistnok vilde blive illuderet; thi de Embedsmænd, som saae sig istand til, paa Grund af deres Sundheds-Tilstand, at gaae ind i et Livrente-Societet paa de almindelige for Societetet gjældende Bilskaar vilde da gaae bort fra vort Livrente-Selskab, hvor de skulde sættes i Klasse med Andre, som vilde foranledige, at de fik forhøiede Udgifter, og gaae over i andre fremmede Livrente-Selskaber. Og i denne Hens-